

**Městys
Doudleby nad Orlicí
1 / 2010**

Z P R Á V Y

Vážení občané,

hned v úvodu nového roku jsme obdrželi pořádnou dávku sněhu. Ani mrazy nezůstaly pozadu, a tak se potýkáme se skutečnou „Ladovskou zimou“ se vším, co k ní patří. Snažíme se upravovat sjízdnost a schůdnost našich cest a chodníků. Ne vždy jsme sklidili slova uznání, ale myslím si, že díky panu Hlaváčkovi a nové technice se našim čtyřem zaměstnancům daří tento nelehký úkol zvládnout. Chtěl bych v tomto úvodním článku poděkovat firmě JAST s.r.o, a také všem občanům, kteří nám pomáhají s úklidem před svými nemovitostmi. Velice si toho vážíme.

První měsíc je za námi. O co se pokusíme, to bude předmětem jednání zastupitelstva městyse. Nebude to jednoduché, slyšíme a čteme to denně a přesvědčili jsme se o tom při součtu příjmů a výdajů za předchozí rok. Nechci vás unavovat čísly, ale to nejzákladnější Vám musím předložit abyste si dokázali udělat vlastní úsudek. Daňové příjmy, které jsou základem v rozpočtu: rok 2007: 14 013 542,- Kč, rok 2008: 14 760 696,- Kč, rok 2009: 12 984 101,- Kč. A tady vidíte ten propastný rozdíl: mínus 1 776 565,- Kč. Přestože nějaké úpravy naši zákonodárci vymysleli, a to zvýšení daně z nemovitostí na úkor Vás občanů, nemůžeme očekávat žádné výrazné navýšení. Činíme další kroky:

- Požádali jsme Nadaci ČEZ o grant na „Oranžové dětské hřiště“.
- Podali jsme žádost na Královéhradecký kraj do POV DT1 a DT 4 a opětovně také žádost na Státní fond životního prostředí o dotaci z EU na energetické úspory MŠ.
- Budeme se ucházet o získání dotace na rekonstrukci vodovodu v ulici Jiráskova, Na Benátkách, Školní.
- Projektčně připravujeme lokalitu na 15 rodinných domků v části „Na Slovensku“.

Jak vidíte z toho výčtu, není toho málo. Budeme doufat, že někde v žádosti o dotaci uspějeme a s naším povinných podílem akci zrealizujeme.

Budeme rádi, pokud se veřejných jednání zastupitelstva městyse zúčastníte a svými názory budete utvářet život v našich Doudlebach nad Orlicí.

Rád se s Vámi setkávám i kdekoli jinde, někdy slyším i slova chvály, která potěší, ale stále více se setkávám s nespokojenými lidmi, kteří nepřipustí diskusi a někdy i urážejí. Věřte, staré přísloví říká: „Není člověk ten, jenž by se zachoval lidem všem“, ale slušnost a ohleduplnost by se neměla z našeho života vytrácet.

Přeji Vám úspěšný rok.

Jiří Kaplan, starosta městyse

Sportovní střelba v roce 2009 aneb jak jsme dobývali svět

Začátek roku je ve znamení vzduchovkových soutěží.

Klára Mazurová vyhrála krajskou ligu a Velkou cenu (dále VC) Hanušovic. Martin Mazura vyhrál VC Plzně, VC Brna a krajskou ligu. Střílí společně Královéhradecký a Pardubický kraj.

Velkou radost nám udělali naši nejmladší začátkem dubna na Mistrovství České republiky v Brně. Ve střelbě ze vzduchové pušky 30 ran vleže Klára Mazurová vystřílela titul mistryně České republiky na rok 2009. Další dva tituly získali

jako členové vítězného družstva našeho kraje ve složení Klára Mazurová, Martin Mazura a Aleš Poláček (Solnice).

Od února se na malorážkovou sezónu na střelnici U splávku pod vedením trenérů připravovalo družstvo mužů a žen. Příprava byla především směřována na dobrou přípravu naší naděje Nikoly Mazurové. Nikola měla ve svých 14 letech nastoupit do Českého poháru juniorek (tj. do 21 let).

První kolo Českého poháru střílela na střeleckém stadionu Dukly Plzeň. Nikola vyhrála sportovní malorážku, polohový závod 3x20 a tím se nominovala do reprezentace ČR a zároveň na juniorský Světový pohár do Suhlu v Německu. Ze Suhlu si převezla zlatou medaili za disciplínu vzduchová puška 40 ran vstoje a bronzovou medaili za sportovní malorážku. Po úspěchu v Suhlu byla nominovaná do reprezentace ČR za ženy na Velkou cenu osvobození a Světový pohár do Mnichova.

Začátkem června si Nikola vystřílela na mezinárodních závodech v Plzni nominaci na červencové Mistrovství Evropy v Osijeku v Chorvatsku. Z Osijeku si domů přivezla evropské stříbro.

Od července se rozběhl také kolotoč Českého poháru talentované mládeže ve sportovní malorážce. V této soutěži náš klub reprezentovala Klára Mazurová a vedla si skvěle. Ve svých 12 letech bojovala o body z umístění v jednotlivých kolech s osmnáctiletými děvčaty. Po třech kolech měla tolik bodů, že ji to vyneslo v tabulce na 6. místo v ČR: O týden později na Mistrovství ČR v dorostu vybojovala 4. místo, když jí bronz unikl jen o jediný bod.

Od listopadu se začíná rozbíhat seriál mezinárodních Grand Prix v ČR ze vzduchových zbraní. Jen 3 nejlepší Češky pojednou na lednovou Grand Prix do Mnichova. Mezi nimi i Nikola Mazurová. Všichni ji přejeme úspěch.

Těchto úspěchů by nebylo bez velkého fyzického a psychického úsilí střelců a trenérů v tomto technicky náročném sportu. Děkujeme za podporu ze strany Městyse Doudleby nad Orlicí, lékařů a sester zdravotního střediska v Doudlebách nad Orlicí. Vážíme si nesmírně našich příznivců a fandů nejen místních, ale i z celé republiky.

Sportovně střelecký klub
Doudleby nad Orlicí

Doudleby jako samosprávná obec

Nové obecní zastupitelstvo bylo voleno v září 1864. Představeným se stal František Kněžek, který se po dvou letech pro nemoc a v důsledku obtíží za prusko-rakouské války funkce vzdal. Po něm se představeným stal František Hlaváček z Příkaz. Začátkem února 1866 zemřel ve věku 75 roků dlouholetý (45 let) doudlebský samostatný učitel p. Jan Kottek. Na jeho místo byl jmenován p. Antonín Stahl, který jako podučitel působil v Doudlebách od roku 1864.

Prusko-rakouská válka v r. 1866 (rozhodovalo se v ní o vedoucí úloze v Německém spolku mezi Rakouskem a Pruskem) se obce značně dotýkala. Na základě vlastní zkušenosti a vojenských historických prací zachytil dění v obci během války v Monografii Doudleb Václav Kod'ousek.

Doudleby byly přikázány k ubytování četám husarů pluku č. 10, které se oddělily od hlavního směru z Chocně na Kostelec a přijely přes Vyhnánovský kopec. Při soustřeďování vojska u Josefova táhly v červnu jednotky okolními místy a tábořily jižně od Rychnova na lukách, kam se mnozí Doudlebští šli podívat. Přes noc z 24. na 25. června byla v Doudlebách a Vyhnánově brigáda Appiano, jiné pak v okolních místech včetně štábu 3. armádního sboru ve Vamberku. Další noc byla po domech ubytována brigáda Fragner, důstojníci štábu brigády a obou pluků byli přijati a pohoštěni na zámku. Spolu s dalšími útvarů v okolních místech patřily k 8. armádnímu sboru a odtáhly ve směru na Týniště. Táborové ohně a vaření menáže zabezpečoval dřívím zámek. Když pruské oddíly překročily na několika místech hranice, rozšířily se poplašné zvěsti o chování vojáků a braní rekrutů. Ze strachu prchali přes Doudleby obyvatelé mnohých obcí. Několik doudlebských mladíků se skrývalo v lesích. Při srážce rakouských jednotek s pruskými u Jičina a Dvora Králové měl zahynout doudlebský občan E. Grim. V seznamech doudlebských občanů z 50. let 19. st. a ve sčítání z roku 1870 jsem však žádnou rodinu s takovým příjmením nenašel.

Po prohrané bitvě u Hradce Králové na začátku července zaplavilo Doudleby množství prchajících, raněných a unavených. Části pravidelné armády se utábořily v blízkosti obce, jedna z brigád na Mnichovství, kde způsobila značné škody tamějším občanům. Další den

odtáhly ve směru na Ústí nad Orlicí. Po celou dobu průchodu vojska obcí byl důstojníkům k dispozici zámek. Ze sýpky hraběte byl rekvírován oves, pivo a dříví. V zámku byl hlavní sklad lazaretních potřeb, které se rozesílaly i do jiných míst. Ve vlastním ošetřování měl hrabě Otokar čtyři důstojníky. Ve škole bylo vyučování ukončeno 22. června a třída sloužila jako nemocnice pro raněné vojáky až do poloviny srpna. Nemocnice měla být i v zámku. Mrtví byli pohřbíváni nedaleko od něho ve směru k Vamberku v místě zvaném Na Kroupovství, kde stojí kamenný kříž. První Prusové se v obci objevili koncem července. Po získání krmiva odtáhli. Rekvírování a ubytování vojáků se Doudleby nevyhnuly na začátku srpna, v průběhu srpna pobývali Prusové v obci téměř neustále.

Po skončení prusko-rakouské války nastalo z obce značné vystěhovalectví. Přehled vystěhovalých uvedl v Monografii Doudleb V. Kod'ousek. Ačkoliv jednotlivci odešli již v 50. letech (16 osob), nejvíce jich připadá na rok 1867 a pozdější (53 osob). Mezi prvními v roce 1867 odešel Josef Lench z Mnichovství, který zaujímal v obci významné postavení. Kromě ústního podání o možnostech v bohaté Americe zapůsobily významně škody, které utrpěl od rakouského vojska při jeho návratu z bojů. Právě jeho rozhodnutí přimělo mnohé v nepříznivých podmínkách po prohrané válce k odchodu.

Od konce roku 1867 do 1871 byl starostou pan Václav Kod'ousek, otec autora Monografie Doudleb. Ještě před jeho zvolením se konaly volby obecního zastupitelstva, radními se stali Josef Kaňka a František Kněžek.

/pokračování/

Jan Kaplan, kronikář

Hasiči hodnotili

Dne 27. prosince 2009 se sbor sešel na Výroční valné hromadě pořádané v naší klubovně. Schůze se zúčastnil starosta i místostarosta Městyse Doudleb nad Orlicí, zástupci spřátelených SDH Rybná nad

Zdobnicí, Záměl, Potštejn, Peklo nad Zdobnicí, Slatina nad Zdobnicí a Vrbice a Okresní sdružení zastupoval jeho starosta bratr Antonín Ulrych ze Slatiny nad Zdobnicí.

Námětová cvičení a soutěže

21. – 22. února a 28. – 1. března: periodické školení členů záahového družstva a ostatních členů SDH.

Měsíc březen: - zdravotní prohlídky členů záahového družstva.

- školení na útvaru v Rychnově n. Kn. na dýchací přístroje.

21. listopadu: námětové cvičení záahového družstva na zdejší zámku.

8. května: pořádali jsme u malého splávku soutěž 4. okrsku SDH v pož. sportu. Soutěže se zúčastnilo 13 družstev mužů a 5 družstev žen. Naše družstvo obsadilo v této soutěži 7. místo. Soutěž v mužích vyhrálo družstvo z Potštejna, v ženách družstvo ze Záměle.

Kultura

17. ledna: pořádali jsme hasičský ples v Leně.

4. – 5. července: - oslavy 750 let Doudleb nad Orlicí

- Den otevřených dveří v hasičské zbrojnici

- opékání krůt u malého splávku pro širokou veřejnost.

5. červen v 15,00 hodin: před úřadem městyse proběhlo žehnání hasičského vozidla Tatra 815 panem farářem Jiřím Márou z Vamberka.

Akce v rámci 4. okrsku

- sbor se zúčastnil výročních schůzí v Potštejně, v Pekle, v Záměli, v Rybné nad Zdobnicí, v Merklovicích, ve Slatině nad Zdobnicí.

- 20. února jsme pořádali v naší klubovně hodnotící schůzi 4. okrsku.

- 28. března proběhlo shromáždění představitelů SDH v Tutlekách.

- 24. dubna: okrsková schůze před okrskovou soutěží v Doudlebach nad Orlicí.

- 24. – 25. dubna: školení vedoucích mládeže v Bystrém v Orlických horách.

- 27. srpna: školení vedoucích mladých hasičů v Opočně.

- 26. září: sbor se zúčastnil společně s družstvem mladých hasičů oslav 125. výročí založení hasičského sboru v Potštejně. (Družstvo mladých obsadilo v požární soutěži 3. místo.)

- 5. listopadu: porada před VVH v Rychnově n. Kn. a Častolovicích.

Další akce

- 22. ledna: návštěva firmy ZEKA ve Slavičíně, jednání k Tatře 815.

- 7. února: návštěva firmy Zeka, předání příslušenství.

- 25. dubna: výstavba záchodů u malého splávku před okrskovou soutěží.

- 30. dubna: příjezd repasovaného vozidla Tatra 815 ze Slavičína.

- 7. května: položení věnců k výročí osvobození.

- 12. května: školení řidičů v Chocni.

- 3. června: dětský den pro školu (účastnilo se 13 členů).

- 6. června: malování a úklid klubovny

- 3. července: příprava klubovny a garáže na den otevřených dveří.

- 24. července: asistence při rally Kostelec – Doudleby

- 29. srpna: cvičení s Tatro 815 u malého splávku.

- 12. září: požár pb. lahve – Dukelská ulice čp. 174.

- 4. listopadu: požár domku v Příkazích.

- 8. listopadu: úklid hadic po požáru.

- 27. listopadu technická pomoc při rozsvěcení vánočního stromu.

Sběr železa a pomoc městysi

- 19. září: sběr železného šrotu

- 10 října: technická pomoc – čištění kanálových výpustí.

Naši jubilanti

V průběhu roku oslavili významná životní jubilea: Jiří Volf, Jan Klouček, Ladislav Jokl a Zdeněk Moravec. Všem jubilantům byla předána gratulace a dárkový balíček.

Práce s mládeží

- 8. – 14. února: Zimní tábor Mladých hasičů na chatě Jitřenka ve Zdobnici.

- 29. – 31. května: vyhodnocení hry Plamen 2009 ve Voděradech.

- 29. – 31. června: 14. denní hasičský letní tábor v Brodci u Kostelce nad Orlicí.

- 10. října: závod požárnické všestrannosti v Záměli.

- 19. prosince: vánoční besídka mladých hasičů v klubovně.

V průběhu roku se konalo 9 členských schůzí a 5 schůzí výborových. Sbor měl 40 střečních schůzek. Stav členské základny: 59 členů.

Na závěr chceme poděkovat členům za aktivní přístup při plnění naší činnosti. Dále všem našim ženám a manželkám za pochopení pro naši práci. Poděkování patří zastupitelstvu městyse, starostovi a

místostarostovi městyse za jejich podporu jak finanční tak morální. Poděkování si též zaslouží vedení firmy Charvát a firmy JAST za přízeň našemu sboru.

Všem spoluobčanům městyse Doudleby nad Orlicí přejeme v roce 2010 hodně zdraví a osobní pohody!

Za SDH Zdeněk Moravec

Prosba

Sbor dobrovolných hasičů je nejstarší společenskou organizací v místě. V roce 2010 oslaví 130. výročí svého založení. Jelikož hasiči neměli dříve vhodnou místnost, scházeli se ve škole, v místnosti úřadu a v neposlední řadě i v restauracích a neměli kde uložit písemnosti, fotografie a podobně.

Obracíme se proto na Vás s prosbou. Prohlédněte své půdy, své archivy, zda byste nenašli písemnosti, plakáty a fotografie. Jedná se nám především o podchycení těchto akcí a aktivit:

- založení sboru (konec roku 1880 – sborové stanovy)
- schválení stanov (rok 1881)
- ležiště hasičského sboru
- pozvánky na plesy
- 18. února 1926 zakoupena motorová stříkačka od firmy R.A. Smekal na Smíchově za 58 000,- Kč (fotografie)
- župní sjezd 32. v Doudlebách n.O., (22. června 1921)
- členské legitimace
- hasičská auta
- 20. července 1947 okresní sjezd Doudleby n.O.
- ruční hasičská stříkačka zakoupena roku 1884, v 50 letech dána do Radostovic
- pamětní mince k 25. výročí trvání sboru (od firmy Šmakal z Prahy – 4.6.1906).
- trikolory od firmy Joža Papež z Prahy
- pohlednice určená k prodeji – u pana Kaňky a pana Karla
- pamětní kniha sboru
- zápisník požárů
- veškeré knihy se zápisy ze schůzí

- veškeré fotografie hasičského sboru, ale i fotografie jednotlivců:

Jindřich Pavlát – zakladatel hasičského sboru a zdejšího Sokola. V roce 1904 se odstěhoval do Prahy.

Josef Suchánek – mlynář, první předseda sboru.

Josef Hudeček – první cvičitel sboru.

František Hlaváček – rolník z Příkaz, starosta sboru, též v letech 1882 – 1886 starosta obce

Jan Sedláček – rolník z Doudleb, starosta sboru, též v letech 1886 – 1888 starosta obce.

Antonín Novák – rolník z Vyhnánova, starosta sboru, v letech 1888 – 1893 starosta obce.

Jindřich Pavlát – zakladatel hasičského sboru, první velitel a v letech 1893 – 1899 starosta obce.

Josef Hlaváček – rolník z Vyhnánova – starosta sboru a v letech 1902 - 1909 starosta obce.

Josef Trefný – starosta sboru, v letech 1932 – 1936 starosta obce.

Karel Sika – kovář.

Václav Horký – v 50 letech velitel sboru.

Václav Škop – obecní tajemník.

Veškeré zapůjčené písemnosti a fotografie budou okopírovány a včas a v pořádku vráceny majitelům. Všechny výše uvedené materiály a i další nálezy je možné dodat do textilního krámu bratra Jaroslava Odehnala nebo na Úřad městyse Doudleby nad Orlicí.

Za zapůjčené věci předem děkujeme.

Sbor dobrovolných hasičů

Náboženská obec Církve československé husitské

v Kostelci nad Orlicí, místní obec Doudleby nad Orlicí, Husův sbor,

Bohoslužby v únoru: 21. 2. (1. postní neděle) v 10 hodin

Bohoslužby v březnu: 7. 3. a 21. 3. (3. a 5. postní neděle) v 10 hodin

Bohoslužby v dubnu: sobota 3. 4. v 17,30 hod (Bílá sobota)

velikonoční bohoslužby s pašijemi a antifonami)

neděle 18. 4. v 10 hodin

Bližší informace na vývěsce u sboru.

Úhrada poplatků v roce 2010

Svoz a likvidace komunálního odpadu – popelnice

Částka: **460,- Kč** / osoba s trvalým pobytem / rok
460,- Kč / objekt sloužící k individuální rekreaci
podnikatelé **80,- Kč** / 1 popelnice objemu 110 litrů / svoz + **DPH 20 %**
splatnost do: 30. 4. 2010

Poplatek za psa

Částka: **100,- Kč** u rodinného domku
250,- Kč v činžovním domě
splatnost do: 31. 3. 2010

Pronájem pozemků

Částka: dle nájemní smlouvy
splatnost do: 31. 3. 2010

Stočné

Pašální platby zpětně za rok 2009

8,- Kč/m³ za rok 2009 + **10 % DPH** splatnost do: 31. 3. 2010

Dle odečtu vodoměrů

za rok 2009 **8,- Kč/m³ + 10 % DPH**
za rok 2010 **13,54 Kč/m³ + 10 % DPH**
splatnost do: průběžně

Poplatky lze uhradit přímo v pokladně úřadu městyse nebo převodem na účet č. 1240069319/0800 vedený u České spořitelny a.s. Jako variabilní symbol uveďte čp. dané nemovitosti. (Pouze obyvatelé části Vyhnánov a Příkazy předradí před uvedenou čp. číslici 900.)

Velikonoční výstava

Ve dnech 26. – 28. března 2010 se uskuteční již 10. jarní velikonoční výstava v Častolovicích, která má název „Velikonoc svátek jara.“ Otevřena bude každý den od 09,00 hod. do 17,00 hod. Na výstavě lze vidět vše co je spojeno s Velikonocemi. Ručně malované kraslice zdobené mnoha způsoby, výrobky z perníků, ze šustí, rákosu, pálené hlíny a dalších věcí z přírodních materiálů bude vystaveno. Každého návštěvníka potěší ukázky z vamberecké krajky, vyšívání, zdobení

perníků, velikonoční řemesla, gastronomické pochutiny našich babiček i cukroví v novodobé podobě. Také zahrádkářské produkty, cibuloviny, sadba, květiny, okrasné stromky a řada dalších věcí bude v prodejnách k dispozici. Součástí výstavy je i soutěž o nejlepší kolekci kraslic, do které se může každý přihlásit na tel.

721 311 719 a dva dny před výstavou tuto kolekci předat pořadatelům na výstavišti. Vyhodnocení s předáním věcných cen bude provedeno v neděli 28. 3. v 16,00 hod. Také bohaté občerstvení bude pro každého připraveno.

Na 10. velikonoční výstavu Vás zvou pořadatelé.

TJ Sokol Líšnice pořádá

v sobotu 17. 4. 2010

Turistický pochod <Líšnický puchýř>

IX. ročník: Vzpomínka na pochod "Přes pět vesnic a jednu přehradu"

Trasy: 8-16-32 km pěšky i na kolech, 64 km asfalt-kolka

Start: sokolovna Líšnice 8:00-10:00

Cíl: tamtéž do 19:00, startovné 30 Kč

Každý účastník obdrží oplatek a čaj na trase

U sokolovny bude připraveno posezení s možností občerstvení

Na malé i velké turisty se těší pořadatelé!

*Orlické hory tady máme
krajem rádi chodíváme
s radostí a bez nudy
každým rokem jinudy.*

*Svého času v Nekoři
hezký pochod pořádali,
rádi o něm hovoří
lidé co ho chodívali.*

Vyhlašuje **anketu o ceny** pro čtenáře i nečtenáře (další anketní lístky přímo v knihovně)

Od 1. do 31. března bude probíhat v otevírací době knihovny **prodej vyřazených a nepotřebných knih**, výtěžek bude využit na nákup publikací nových.

Březen je pro rok 2010 vyhlášen měsícem čtenářů. V tomto období **nově přihlášení** uživatelé nemusí platit roční poplatek.

Dětem školou povinným přejeme krásné prázdniny a pro jejich zpříjemnění nabízíme porci nových knížek ve výloze knihovny.

Helena Hájková, knihovnice

Povídka na pokračování:

Jak se žije seniorům v moderním světě – pokračování

Velice velmi spokojený a snad i šťastný Karel, dojel tedy v pořádku do svého domečku. Na druhý den pln elánu se pustil do různých činností a prací, které už delší dobu odkládal, pod vlivem nulové motivace. Dokonce i na večerní pivečko si zašel mezi chlapy a zdálo se, že je všechno, jako kdysi.

Ale nebylo. Karlovi brzy začalo docházet, že jedno potěšení někde v hotelu není řešením podzimu jeho života. Uvědomoval si svou opětovnou samotu a stesk po nebožce Božence a nyní čím dál více také po Věře. Jako minule, kudy chodil, přemýšlel, jak to zařídit, aby ten zmrvený život dostal nějaký řád a smysl. Tentokrát však nebyl schopen vymyslet vůbec nic.

Nevím, zda si Karel ze školy ještě pamatoval povinnou školní četbu, ale zcela jistě podvědomě tušil totéž, co slavný autor „Máje,“ že:

vidíš-li poutníka, an večerní lučinou,
spěchá ku cíli, než červánky pohynou..
tohoto poutníka, zrak tvůj nespátí již,

an zajde za onu v obzoru skalinou.
Nikdy, ach nikdy!

Karel skutečně cítil, že nepodaří-li se mu vymyslet způsob, jak s Věrou komunikovat a žít, opravdu se mu časem ztratí „za onou v obzoru skalinou.“

Aby zopakoval něco podobného, jako nedávný „hotelový“ výlet, vůbec nepřicházelo do úvahy. Naprosto neměl odvahy, navrhnout něco takového Věře.

Končilo tehdy mimořádně krásné jaro, blížila se rovnodennost; Karel večer vysedával na lavičce, a zatímco vnoučata – starší dcerka a mladší hoch – poskakovali kolem něj, smířoval se se skutečností, že to už takhle zůstane. Bude prostě sám s dětmi a vnoučaty a konec konců to není nejhorší řešení.

A pak najednou, jako ve správném divadelním kusu, přišlo psaní. Bylo to psaní od Věry. Že na něj myslí, že vzpomíná, že se jí i trochu stýská. V závěru dopisu pak psala, že kdyby někdy v červenci, měl náhodou cestu do Prahy, mohl by se na zpáteční cestě zastavit u ní v Pardubicích.

Zeť prý za nějaký zlepšovák dostal poukaz i pro rodinu na měsíc rekreace do Bulharska. Takže, psala Věra, se může zastavit, kdykoliv se mu to bude v červenci hodit. Tedy, jako Karlovi. Karlovi se to samozřejmě hodilo v červenci kdykoliv, nejlépe ovšem hned prvního.

Poslední vagon rychlíku, odvázejícího rodinu „mladých“ do Prahy na letiště, ještě brkal na výhybkách pardubického nádraží, Karlův trabant už zastavoval před Věřiným domem.

Karel vyběhl nahoru, ještě zadýchaný se s Věrou objal a upřímně ji líbal. Tentokrát se mu ale Věra z objetí lehce vymanila, zároveň s otázkou, zda by nebylo rozumné, nechat si něco na večer.

To musel Karel, ač nerad uznat, takže od této chvíle šlo všechno podle jemných pokynů paní režisérky. Jak to ostatně v životě má správně být.

Užili si krásné chvíle. Pardubice jsou v létě na procházky velmi příjemné město, což mohu potvrdit i z vlastní zkušenosti. Měsíc ale utekl, jak je obvyklé, jako voda a brzdy pražského rychlíku s rodinkou skřípaly u perónu pardubického nádraží, když Karel po posledním polibku a zamáváním Věře, vyjžděl z parkoviště před nádražím.

A když se pak zastavil na jedno točené, kterýsi dobrák pronesl památnou větu: „Copak Karle, ty už máš zase postní měsíc?“ Karel musel se smutným úsměvem přiznat, že je to pravda - že mu zase začíná - ramadán.

Opět zasáhla vyšší moc. Dcera paní Věry si v Bulharsku uhnala tak zvaný hexenšus. Nic vážného, ale učit nemohla. Obcházela lékaře, chodila na rehabilitace a byla doma.

Jakmile se to Karel dověděl, hned si pro volnou Věru zajel. Jeho milá nyní konečně viděla praktický a parádní byteček svého přítele. A s příjemným překvapením zjišťovala, že to tedy není žádná „divočina“, ale hezké, sympatické a civilizované místo. Počasí jim opět přálo, bylo krásné slunečné září, chodili na houby, sušili otavy, v sadu sbírali úrodu jablek, hrušek a švestek.

Na konci září, po svátku Václava, si pro Věru přijela dcera se zetěm i dětmi. Stejně jako maminka byli nadšeni nádherným prostředím.

Když pak žigulík, plně naložený bednami a krabicemi s plody podzimu a posmutnělou babičkou, odjížděl k Pardubicím, drhnul výfukem o zem a jen tak tak vyjel ze dvora.

Je třeba říci, že Věra odjížděla s těžkým srdcem. Zamilovala si rychle ten hezký kout, kde žil její přítel a cítila, že s ním je na tom stejně. Odjížděla nerada, ale po žensku věděla, že je to správné rozhodnutí. Nemusela – Karel ji učinil nabídku, aby zůstala. Nenaléhal však na ni, ačkoliv to bylo pro něj těžké. Také on, stejně jako Věra chápal, že i když je jim spolu velmi dobře, na trvalý společný život to jaksi stále není.

Jakmile pak auto s jeho milou zajelo „za onu v obzoru zatačkou“, seběhl do hospůdky za chlapy, kteří ho přivítali už známým sloganem, že Karlovi opět začíná „postní měsíc“.

Jako dříve se Karel usmál; tentokrát to ale nebyl úsměv posmutnělý. Spíše vyrovnané, spokojené pousmání. Když potom vyšlápl těch pár metrů do kopce ke svému domovu, zastavil se pod prvními stromy svého sadu. Pohlédl do již hodně zšeřelé krajiny tím směrem, kam se před chvílí schovalo slunce a věděl, že za těmi lesy je někdo, kdo na něj v této chvíli myslí.

Ta zvláštní chvíle po západu slunce, byla plná nostalgie a přece Karel necítil onen beznadějný smutek, který ho ještě nedávno tak drtil.

Vznikla zcela jiná situace. Stav, kdy na tu hrůzu samoty, jsou už dva. Věděl také, že za měsíc je pozván do Pardubic, aby o Dušičkách s Věrou objel hroby jejích blízkých. Na Vánoce měli naplánovanou návštěvu Věry.

Tak pozvolna, - řízením osudu, vlivem náhody i jejich vlastním přičiněním, vznikal zvláštní vztah dvou lidí, žijících svým životem a přece spolu. A Karlovi nikdo nevymluví, že mu k tomu jeho štěstí, pomohl onen zprvu nemilovaný, někdy i proklínaný - postní měsíc.

Naše životní cesty s Karlem se rozešly. Napřed mi změnili v podniku obvod, takže jsem jezdil na jinou stranu okresu. Také jsem si změnil a rozšířil odbornost a zaměřil jsem svou činnost zejména na péči o plemeníky na inseminačních stanicích.

Proto jsme se tedy dlouho neviděli. Až při nějakém zástupu za nepřítomného kolegu, jsem po létech musel zajet do kravína za Karlovým domkem. Když jsem skončil práci a chystal se sednout do auta, uviděl jsem za plotem známého sadu dva starší lidi cosi kutit. Byl zase konec léta, blížil se podzim a to je v zahradě vždy co dělat.

Zašel jsem k plotu, opřel lokty o plaňky a chvíli se díval na mně známé staroušky. Nebylo pochyb, přes rozdíl více jak dvaceti let v sadu pod stromy sbírali jablka moji bývalí dobří známí, dnes už hodně prošedivělí - Věra a Karel.

Karel se vzpřímil, aby si protáhl záda a v tom mě uviděl pár metrů před sebou. Asi se trochu lekl, protože z něj vyšlo pouze: „Pane doktore, jste to Vy? Proboha, co tady děláte?“

„Kontroluji důchodce. A těm, kteří ještě dřou na sadě a nemuseli by, těm budeme důchody snižovat,“ nasadil jsem lehčí niť hovoru.

Lehčí nota jej zjevně potěšila, srdečně se zasmál a oplatil mi: „Pokud se týká důchodů, není zrovna moc co snižovat. Ale, jak se koukám, vy jste si životní úroveň zvýšil. Celý jste se zakulatil, i to bříško jste si pořídil. Ještě vestu po dědovi a cibule na řetízku. Byl byste teprve skutečný pantáta.“

A přivolaal paní, která už po nás pokukovala: „Víš mamko, tohle je ten hubenej, nosatej veterinář, co k nám chodil, když ty jsi k nám začínala jezdit z Pardubic. Také tenkrát nosil vlasy!“

Paní, myslím ze slušnosti, přikývla a raději nás pozvala na kafičko a kousek jablkového koláče. To se odmítnout nedalo a zatímco připravovala v kuchyňce voňavý nápoj, Karel mi na lavičce pod stříškou s velevýznamným mrkáním tajemně sděloval : „Tohle je doktore ona Věra, víte, jak jsem ji poznal v Poděbradech.“

Dlouze se nadechl, pak dlouze vydechl a vypustil do světa hlubokou, mnohoznačnou větu: „Víte doktore, ty lázně mi tehdy velice, velice pomohly!“

Paní Věra, jak už teď bezpečně víme, nám přinesla za chvíli kouřící a vonící kafe, k tomu rovněž vonící koláč, usrkla si ze svého hrníčku, pobídla nás k ochutnání jejího výtvaru a potichu se vytratila někde v domku. Možná byla ráda, že ten „její,“ sedí dnes raději doma na lavičce, než dole v hospůdce mezi chlapy.

A tím jsme vlastně začali naše předvečerní besedování. „Jestlipak vám chlapi v hospodě ještě předhazují váš „postní měsíc?“ zeptal jsem se.

„Předhazují, nepředhazují, spíš už na to zapomněli,“ odpověděl Karel.

„Když jste si na to ale vzpomněl, rád vám řeknu, doktore, že to bylo moje nejlepší rozhodnutí v životě. Víte, není lehké ve stáří, začínat život znovu. Přicházejí nemoci, neduhy, rodinné problémy. Příroda už to tak zařídila, že starší lidé nerostou do krásy. Většina seniorů u nás také musí umět dobře počítat, aby vyšla s financemi. Jezdíte po světě, vidíte sám, kolik lidí ve stáří zůstává opuštěných. Kdo to zažil, ví, jaká je to hrůza.“

„Neříkám nic nového, ale teprve, když skutečně ovdovíte, otevře se před vámi inferno konce života a uvědomíte si, že jste na to sám. Přesto, že po světě běhají čtyři miliardy lidí, z nichž víc, než polovina jsou ženské. Vlastně mnohem víc, než polovina, protože nás přežívají, o víc, než polovinu, což vy jako doktor, víte lépe, než já.“

(pokračování příště)

MVDr. Edvard Tomíček

Vývoz popelnic v roce 2010

Q	měsíc	počet svozů	týden	datum svozu
1/2010	únor	3	5.	pátek 05. 02 .2010
		4	7.	pátek 19. 02. 2010
	březen	5	9.	pátek 05. 03. 2010
		6	11.	pátek 19. 03. 2010
2/2010	duben	7	13.	pátek 02. 04. 2010
		8	15.	pátek 16. 04. 2010
		9	17.	pátek 30. 04. 2010
	květen	10	19.	pátek 14 0.5. 2010
		11	21.	pátek 28. 05. 2010
	červen	12	23.	pátek 11. 06. 2010
13		25.	pátek 25 .06. 2010	
3/2010	červenec	14	27.	pátek 09. 07 .2010
		15	29.	pátek 23. 07. 2010
	srpen	16	31.	pátek 06. 08. 2010
		17	33.	pátek 20. 08. 2010
	září	18	35.	pátek 03. 09. 2010
		19	37.	pátek 17. 09. 2010
4/2010	říjen	20	39.	pátek 01. 10. 2010
		21	41.	pátek 15. 10. 2010
		22	43.	pátek 29. 10. 2010
	listopad	23	45.	pátek 12. 11. 2010
		24	47.	pátek 26. 11. 2010
	prosinec	25	49.	pátek 10. 12. 2010
		26	51.	pátek 24. 12. 2010

Tělocvičná jednota Sokol Doudleby n. Orlicí
zve všechny děti a rodiče
na

Dětský karneval

v neděli 14. 2. 2010
v 15,00 hodin
Lena

Vstupné 20,- Kč na osobu

Připraveno občerstvení, soutěže, tombola a hudba

Vydává Městys Doudleby nad Orlicí, Dukelská 68, IČO 274 909. Telefon: 494 383 137
Publikace je registrována Ministerstvem kultury ČR pod značkou: MK ČR E 15586
Vydáváno 1x za 2 měsíce. Datum vydání: 11. 02. 2010